

Els set amos condemnats

Lluçà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector central del terme municipal
Emplaçament A 2000 metres per pista forestal de la carretera BV-4341, punt quilomètric 11'100

Coordenades:

Latitud: 42.07384
Longitud: 2.0404
UTM Est (X): 420620
UTM Nord (Y): 4658420

Classificació

Número de fitxa 08109 - 196
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Alguns veïns del municipi encara recorden la llegenda
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Fitxes associades:
[Rocadenbosch](#)
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dj., 19/02/2009 - 01:00

Descripció

"Diuen que ja fa molts i molts anys que va passar. Cal Rocadenbosch, a Lluçà, tenia una habitació on cada dia a posta de sol s'hi sentia por, un soroll de fresa en un racó. Just quan el sol s'acabava de pondre començava un soroll com si hom purgués blat amb un purgador. Al mateix moment prop de la porta principal de la casa apareixien set gats negres, que anaven donant voltes a l'entorn de la paret de la masia mentre durava el soroll de l'habitació. Quan el soroll parava els gats desapareixien. La gent de la casa tenia molt de temor d'entrar-hi, fins al punt que van tapiar la porta amb una paret de maons i així va passar molts anys.

Tot això succeí fins el dia que una persona de la casa va dir:

- Hem de saber que carai és aquest soroll que se sent dintre de la habitació -. Tipa de sentir el soroll, va agafar una eina i va enderrocar la paret. Un cop a dintre de l'habitació va esperar que el soroll comencés, va escoltar-lo fins que va parar. Tota l'estona es va sentir al mateix lloc, darrera una gran llosa que hi havia en un racó. Quan va parar, va agafar un pic i, tot seguit, va arrencar la llosa, darrera de la qual hi va trobar moltes monedes d'or.

Els diners pertanyien a set amos que els guardaven en aquella habitació perquè el dia que es morissin els seus descendents els fessin dir misses. Es veu que hi va haver un amo que va guardar uns diners, i va dir al seu hereu: - Mira, aquí en aquesta habitació hi tinc uns diners guardats que estan destinats a dir misses el dia que jo em mori. Te'n deixo encarregat a tu perquè em facis die misses per la meua ànima-.

Quan el propietari va morir, el seu fill va pensar: "Doncs mira aquest ja és al clot i no tornarà pas, el millor que puc fer és afegir uns quants diners més i així quan jo em mori, com que hi haurà més diners, em podran dir més misses i em serà més fàcil d'anar al cel". Doncs sí, dit i fet, va afegir unes quantes monedes d'or darrera la llosa de l'habitació. L'hereu no va complir les últimes voluntats del seu pare.

Al cap d'uns tres mesos de l'enterrament del pare, cada dia cap al tard va començar a aparèixer un gat negre i donava unes quantes voltes a l'entorn de la casa. Els primers dies se'ls va fer una mica estrany de veure un gat foraster rondant, però allò que solien dir a pagès: "Deu ser el gat d'algun veí" i no li varen donar més importància. Quan aquest hereu, que no va complir l'encàrrec del seu pare, ja era molt gran i va veure que li quedava poc temps de vida, va dir al seu fill:-Mira, darrera aquesta llosa hi ha uns diners, després que jo hagi mort em faràs dir misses per la meua ànima-. Aquest tampoc va fer dir misses. Igual que el seu pare es va reservar els diners per a la seva ànima. Tot això va passar fins a set generacions, que afegien cadascuna unes quantes monedes d'or, ja que estaven segurs que, encara que tinguessin molts pecats, si la quantitat de monedes era molt important el capellà podria dir moltes misses i la seva ànima no es condemnaria. El cas és que cada vegada que l'amo de Rocadenbosch moria al cap de tres mesos apareixia un nou gat negre donant toms a l'entorn de la casa, fins a set gats, un per cada difunt.

Del que feia vuit, mai s'ha sabut el que va passar. El cas és que la seva mort va ser un xic misteriosa, ja que el varen trobar mort a fora el bosc. Va deixar com a hereva una pubilla i com a tal no tenia obligació de complir amb el ritual de les misses, ja que anava d'hereu a hereu, per tant el malefici que pesava sobre la família per incompliment de les últimes voluntats dels set amos anteriors quedava trencat.

Per això des del mateix dia que va morir l'últim amo mascle va començar a sentir-se la por a l'habitació on hi havia els diners amagats. Assenyalava que darrera aquella llosa hi havia uns diners amagats i calia rescatar-los. Un cop rescatats els diners, els set amos varen restar condemnats per la seva avarícia, van anar a parar al fons de l'infern per sempre més.

Observacions:

(Continuació descripció) Des d'aquell dia es va deixar de sentir por en aquella habitació. S'explica que el pubill de Rocadenbosch, després d'arrancar la llosa, va anar molt ple de diners per sempre més."

Aquesta llegenda, de títol complet "Els set amos condemnats i el tresor de cal Rocadenbosch", va ser recollida per Jordi Torres i Sociats dins de "Por, màgica i tresors a la Catalunya Interior".

Bibliografia

TORRES Jordi (2003). Por, màgica i tresors a la Catalunya interior. Farell.

